

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

28 februarie 2019*

„Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 – Importuri de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii – Taxă antidumping definitivă – Marjă de dumping la nivel național – Acțiune în anulare – Producător care nu este exportator – Calitate procesuală activă – Afectare directă”

În cauza C-466/16 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 20 august 2016,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de S. Boelaert, în calitate de agent, asistată de N. Tuominen, avocată,

recurent,

celelalte părți din procedură fiind:

Marquis Energy LLC, cu sediul în Hennepin (Statele Unite ale Americii), reprezentată de P. Vander Schueren, avocat, asistată de N. Mizulin și de M. Peristeraki, avocats,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de T. Maxian Rusche și de M. França, în calitate de agenți,

ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, reprezentată de O. Prost și de A. Massot, avocats,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul M. Vilaras (raportor), președintele Camerei a patra, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a treia, și domnii J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan și D. Šváby, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 3 octombrie 2018,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Consiliul Uniunii Europene solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 9 iunie 2016, Marquis Energy/Consiliul (T-277/13, denumită în continuare „hotărârea atacată”, nepublicată, EU:T:2016:343), prin care acesta, pe de o parte, a declarat admisibilă acțiunea în anulare formulată de Marquis Energy LLC împotriva Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO 2013, L 49, p. 10, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”) și, pe de altă parte, a anulat acest regulament în măsura în care privea societatea menționată.

Istoricul litigiului

- 2 Istoricul litigiului a fost prezentat de Tribunal la punctele 1-14 din hotărârea atacată și, în scopul prezentei proceduri, poate fi rezumat după cum urmează.
- 3 Marquis Energy este o întreprindere americană producătoare de bioetanol.
- 4 Ca urmare a unei plângeri depuse la 12 octombrie 2011 de ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Asociația Europeană a Producătorilor de Etanol Regenerabil), Comisia Europeană a publicat, la 25 noiembrie 2011, un aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO 2011, C 345, p. 7), în care anunța intenția sa de a recurge la metoda eșantionării pentru selectarea producătorilor-exportatori din Statele Unite ale Americii care vor fi supuși anchetei deschise în cadrul acestei proceduri (denumită în continuare „ancheta”).
- 5 La 16 ianuarie 2012, Comisia a notificat Marquis Energy, precum și alte patru societăți, și anume Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC și Platinum Ethanol LLC, că fuseseră reținute în eșantionul de producători-exportatori.
- 6 La 24 august 2012, Comisia a comunicat Marquis Energy documentul de informare provizoriu, prin care anunța continuarea anchetei fără adoptarea de măsuri provizorii și extinderea acesteia la comercianții/producătorii de amestecuri. Acest document arăta că nu era posibil în acest stadiu să se aprecieze dacă exporturile de bioetanol originar din Statele Unite fuseseră efectuate la prețuri de dumping, pentru motivul că producătorii incluși în eșantion nu făceau distincție între vânzările interne și vânzările la export și că efectuau toate vânzările lor către comercianți/producători de amestecuri neafiliați stabiliți în Statele Unite, care amestecau ulterior bioetanolul cu benzină și îl revindeau.
- 7 La 6 decembrie 2012, Comisia a adresat Marquis Energy documentul de informare definitiv, în care examina, pe baza datelor de la comercianți/producători de amestecuri neafiliați, existența unui dumping care ar cauza un prejudiciu industriei din Uniunea Europeană și își propunea să impună măsuri definitive, la o cotă de 9,6 % la nivel național, pentru o perioadă de trei ani.
- 8 La 18 februarie 2013, Consiliul a adoptat, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, denumit în

continuare „regulamentul antidumping de bază”), regulamentul în litigiu, prin care se instituie o taxă antidumping pe bioetanol, denumit „etanol-carburant”, la o cotă de 9,5 % la nivel național, pentru o perioadă de cinci ani.

- 9 Reiese din cuprinsul punctului 13 din hotărârea atacată că Consiliul a constatat, în considerentele (12)-(16) ale regulamentului în litigiu, că ancheta arătase că niciunul dintre producătorii incluși în eșantion nu a exportat bioetanol pe piața Uniunii și că nu producătorii americani de bioetanol erau exportatorii produsului în discuție în Uniune, ci comercianții/producătorii de amestecuri, astfel încât, în vederea finalizării anchetei, acesta s-a bazat pe datele de la cei doi comercianți/producători de amestecuri care acceptaseră să coopereze.
- 10 Se precizează de asemenea, la punctul 14 din hotărârea atacată, că Consiliul a explicat, în considerentele (62)-(64) ale regulamentului în litigiu, că considera oportun să stabilească o marjă de dumping la nivel național întrucât structura industriei bioetanolului și modul în care produsul în cauză a fost fabricat și vândut pe piața Statelor Unite și exportat în Uniune făceau imposibilă stabilirea unor marje individuale de dumping pentru producătorii din Statele Unite

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 15 mai 2013, Marquis Energy a formulat o acțiune în anularea regulamentului în litigiu.
- 12 Mai întâi, Tribunalul a recunoscut admisibilitatea acțiunii formulate de Marquis Energy, în conformitate cu considerațiile care figurează la punctele 40-118 din hotărârea atacată, examinând în mod succesiv, după amintirea principalelor propuneri din jurisprudența relevantă privind interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE în general și în materie de dumping, calitatea sa procesuală activă, apoi interesul său de a exercita acțiunea împotriva regulamentului în litigiu.
- 13 În continuare, acesta a admis, la punctele 121-168 și 203 din hotărârea atacată, al doilea aspect al primului motiv invocat de Marquis Energy, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază, și, în consecință, a anulat regulamentul în litigiu în măsura în care se referea la această întreprindere.
- 14 La punctele 55-80 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat mai precis problema dacă Marquis Energy era vizată în mod direct de regulamentul în litigiu, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 15 Pe de o parte, a amintit, la punctul 55 din hotărârea atacată, jurisprudența sa potrivit căreia o societate ale cărei produse sunt supuse unei taxe antidumping este vizată în mod direct de un regulament prin care se instituie respectiva taxă antidumping, deoarece acesta obligă autoritățile vamale ale statelor membre să perceapă taxa instituită fără a le lăsa nicio marjă de apreciere.
- 16 Pe de altă parte, Tribunalul a constatat, într-o primă etapă, la punctele 56-67 din hotărârea atacată, că Marquis Energy era direct vizată de taxa antidumping instituită de regulamentul în litigiu, pentru motivul că era un producător al produsului care, la importul în Uniune de la intrarea în vigoare a regulamentului în litigiu, era supus taxei antidumping.
- 17 În această privință, Tribunalul s-a întemeiat, la punctul 60 din hotărârea atacată, pe patru constatări referitoare la funcționarea pieței bioetanolului astfel cum a fost stabilită de Consiliu, întrucât acesta din urmă a considerat el însuși, în regulamentul în litigiu, că un volum important de bioetanol provenind de la Marquis Energy fusese exportat în mod regulat către Uniune în perioada de anchetă.

- 18 În primul rând, Tribunalul a arătat, astfel, la punctul 56 din hotărârea atacată, că articolul 1 alineatul (1) din regulamentul în litigiu impunea o taxă antidumping unică, la nivel național, pentru toate importurile de bioetanol, fără a identifica importurile de bioetanol prin sursa lor individuală indicând operatorii relevanți pentru export în lanțul comercial.
- 19 În al doilea rând, acesta a constatat, la punctul 57 din hotărârea atacată, că Consiliul arătase, în considerentul (12) al regulamentului în litigiu, că, întrucât niciunul dintre producătorii americani incluși în eșantion nu au exportat bioetanol pe piața Uniunii, vânzările acestora se realizaseră pe piața internă către comercianți/producători de amestecuri neafiliați care amestecaseră ulterior bioetanolul cu benzină pentru a-l revinde pe piața internă și la export, în special în Uniune.
- 20 În al treilea rând, Tribunalul a constatat, la punctul 58 din hotărârea atacată, că Consiliul a arătat, în considerentul (12) al regulamentului în litigiu, că cei cinci producători americani incluși în eșantion menționaseră exporturi de bioetanol în Uniune în formularul lor de eșantionare.
- 21 În al patrulea rând, el a amintit, la punctul 59 din hotărârea atacată, că Comisia reținuse inițial un eșantion de șase producători de bioetanol în Statele Unite, pe baza celui mai mare volum reprezentativ de exporturi de bioetanol în Uniune care putea face în mod rezonabil obiectul anchetei ținând seama de timpul disponibil, dar că o societate a fost retrasă din eșantion în cursul anchetei în temeiul faptului că se constata că producția societății menționate nu fusese exportată în Uniune în perioada respectivă.
- 22 Într-o a doua etapă, la punctele 68-79 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins diferitele argumente invocate de Consiliu și de Comisie. El a arătat în special în această privință, la punctul 76 din hotărârea menționată, că, deși comercianții/producătorii de amestecuri erau cei care suportau taxa antidumping și că s-a dovedit că lanțul comercial al bioetanolului era întrerupt, astfel încât aceștia nu au fost în măsură să repercuteze taxa antidumping asupra producătorilor, instituirea unei taxe antidumping schimba condițiile legale în care bioetanolul produs de producătorii incluși în eșantion era comercializat pe piața Uniunii, astfel încât poziția legală a producătorilor în cauză pe piața respectivă era, în orice caz, în mod direct și substanțial afectată.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 23 Prin recursul formulat, Consiliul solicită Curții, cu titlu principal:
- anularea hotărârii atacate;
 - respingerea acțiunii formulate în primă instanță de Marquis Energy și
 - obligarea Marquis Energy la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și procedurii de recurs pe care el le-a efectuat.
- 24 Cu titlu subsidiar, Consiliul solicită Curții:
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
 - soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.
- 25 În memoriul în răspuns, Comisia solicită Curții, cu titlu principal:
- anularea hotărârii atacate;

- declararea acțiunii în primă instanță ca fiind inadmisibilă și
- obligarea Marquis Energy la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului și a Curții.

26 Cu titlu subsidiar, Comisia solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- respingerea celui de al doilea aspect al primului motiv invocat de Marquis Energy în primă instanță și, pentru celelalte aspecte ale primului motiv, precum și pentru celelalte motive, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
- să se dispună soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente celor două proceduri.

27 În memoriul în răspuns, Marquis Energy solicită Curții:

- respingerea recursului în totalitate și confirmarea hotărârii atacate și
- obligarea Consiliului să suporte cheltuielile de judecată efectuate în recurs și în procedura în fața Tribunalului.

Cu privire la recurs

28 În cadrul recursului, Consiliul invocă trei motive. Primul motiv este întemeiat pe o eroare de interpretare a articolului 263 TFUE, precum și a jurisprudenței relevante săvârșită de Tribunal și pe o lipsă de motivare a hotărârii atacate. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi efectuat o interpretare eronată a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul antidumping de bază. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi concluzionat în mod eronat că nu era irealizabil să se aplice taxe individuale producătorilor americani incluși în eșantion.

29 În cadrul memoriilor în răspuns și în duplică, Comisia declară că susține fără rezerve recursul formulat de Consiliu și că împărtășește argumentele prezentate de acesta în memoriul său în replică. În memoriul său în duplică, Comisia susține totuși, cu titlu introductiv, că memoriul în răspuns al Marquis Energy a fost semnat electronic de o persoană care afirmă a fi membru al baroului din Atena (Grecia) și din Bruxelles (Belgia), dar că nu au fost prezentate nici mandatul de reprezentare, nici împuternicirea acestei persoane, ceea ce, în lipsa regularizării, este suficient pentru declararea memoriului menționat ca inexistent.

30 Marquis Energy invocă inadmisibilitatea recursului în totalitate. Pe de o parte, aceasta arată că, în cadrul primului și al celui de al doilea motiv, Consiliul repune în discuție în esență elemente de fapt fără a invoca o denaturare de către Tribunal a elementelor de probă. Pe de altă parte, reclamanta consideră că, în cadrul celui de al treilea motiv, Consiliul nu prezintă cu suficientă claritate argumentele sale.

31 Curtea va examina în primul rând excepția de inadmisibilitate a recursului invocată de Marquis Energy și, în al doilea rând, primul aspect al primului motiv invocat de Consiliu, întemeiat pe săvârșirea de către Tribunal a unei erori de drept prin faptul că a concluzionat că Marquis Energy era vizată în mod direct de regulamentul în litigiu.

32 Cu toate acestea, este necesar, cu titlu introductiv, să se examineze afirmația Comisiei potrivit căreia memoriul în răspuns al Marquis Energy nu ar fi fost semnat în mod valabil și ar trebui, prin urmare, să fie respins ca fiind inexistent.

- 33 În speță, originalul memoriului în răspuns al Marquis Energy a fost, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 31 din concluzii, semnat în mod corespunzător de o avocată, a cărei calitate nu este contestată și care, în orice caz și în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de procedură al Curții, a prezentat în mod corect, pe de o parte, documentul de legitimare care să certifice că este abilitată să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru și, pe de altă parte, mandatul emis de Marquis Energy, semnat de președintele său.
- 34 Susținerea Comisiei trebuie, prin urmare, să fie respinsă ca fiind vădit lipsită de orice temei.

Cu privire la admisibilitate

- 35 Trebuie amintit că, desigur, aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestor fapte și a acestor elemente de probă, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs. Cu toate acestea, odată ce Tribunalul a constatat sau a apreciat faptele, Curtea este competentă, în temeiul articolului 256 TFUE, să exercite un control asupra calificării juridice a acestor fapte și asupra consecințelor juridice care au fost stabilite pe baza lor [Hotărârea din 28 mai 1998, Deere/Comisia, C-7/95 P, EU:C:1998:256, punctul 21, Hotărârea din 10 decembrie 2002, Comisia/Camar și Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, punctul 69, precum și Hotărârea din 28 iunie 2018, Andres (Heitkamp BauHolding – în faliment)/Comisia, C-203/16 P, EU:C:2018:505, punctul 77].
- 36 În speță, prin intermediul primului motiv, Consiliul susține că Tribunalul a săvârșit o dublă eroare de drept în interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE atunci când a concluzionat că Marquis Energy era, pe de o parte, vizată în mod direct și, pe de altă parte, vizată în mod individual de regulamentul în litigiu, în calitatea sa de producător american de bioetanol inclus în eșantion. În cadrul acestui prim motiv, Consiliul contestă, mai exact, faptul că Marquis Energy poate fi considerată ca fiind vizată în mod direct de regulamentul în litigiu, din moment ce, în esență, aceasta nu a exportat direct bioetanol către Uniune.
- 37 Procedând astfel, Consiliul repune, așadar, în discuție consecințele de drept pe care Tribunalul le-a extras din constatările de fapt pe care le-a efectuat, în speță recunoașterea calității procesuale active a Marquis Energy într-o acțiune împotriva regulamentulului în litigiu, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, astfel încât recursul trebuie, cel puțin în această măsură, să fie declarat admisibil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 decembrie 2002, Comisia/Camar și Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, punctul 71, Hotărârea din 28 iunie 2018, Germania/Comisia, C-208/16 P, nepublicată, EU:C:2018:506, punctul 76, precum și Hotărârea din 28 iunie 2018, Germania/Comisia, C-209/16 P, nepublicată, EU:C:2018:507, punctul 74).
- 38 Rezultă că, fără a fi necesară, în acest stadiu, pronunțarea cu privire la admisibilitatea celorlalte două motive invocate de Consiliu, excepția de inadmisibilitate a primului motiv al recursului invocată de Marquis Energy trebuie respinsă.

Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de Tribunal în aprecierea afectării directe a Marquis Energy

Argumentația părților

- 39 Consiliul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat, la punctul 67 din hotărârea atacată, că Marquis Energy era vizată în mod direct de regulamentul în litigiu, respectiva concluzie fiind, pe de altă parte, justificată de elementele expuse la punctele 76, 78 și 79 din această hotărâre.

- 40 Astfel, Tribunalul ar fi statuat că Marquis Energy era vizată direct în măsura în care era un producător al produsului care, la momentul importului său în Uniune, era supus taxei antidumping. Instituirea unei astfel de taxe ar fi schimbat condițiile legale în care bioetanolul era comercializat pe piața Uniunii. Or, constatarea unui asemenea efect direct ar fi incompatibilă cu cea efectuată de Curte în Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açucares/Comisia (C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctele 44-51). În calitate de producător care nu își vinde în mod direct produsele în Uniune, ea ar putea fi cel mult indirect vizată din punct de vedere economic în măsura în care este afectată în mod potențial de un dezavantaj concurențial în raport cu alți fabricanți de bioetanol asupra cărora nu se percepe nicio taxă.
- 41 Potrivit Consiliului, Tribunalul a statuat în mod eronat că taxele antidumping modificau condițiile legale de comercializare a produsului în cauză și afectau astfel direct și în mod semnificativ poziția tuturor producătorilor incluși în eșantion, indiferent dacă sunt sau nu exportatori. Concluzionând că toți producătorii erau implicit direct vizați, Tribunalul ar fi depășit jurisprudența constantă pe care o citează, făcându-se vinovat de „exagerare” judiciară.
- 42 Tribunalul ar fi încălcat, așadar, condiția de afectare directă prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, care impune ca măsura care face obiectul unei acțiuni să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a persoanei în cauză și să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor săi însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare, admitând ca fiind suficientă o schimbare prezumată și indirectă asupra situației economice a Marquis Energy.
- 43 Aceasta din urmă consideră că Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că era afectată în mod direct de regulamentul în litigiu.

Aprecierea Curții

- 44 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, amintită de Tribunal la punctul 44 din hotărârea atacată, condiția potrivit căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să fie direct vizată de măsura care face obiectul acțiunii impune ca două condiții să fie întrunite cumulativ, și anume ca măsura contestată, pe de o parte, să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a acestei persoane și, pe de altă parte, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor săi însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare [a se vedea în special Hotărârea din 5 mai 1998, *Compagnie Continentale (Franța)/Comisia*, C-391/96 P, EU:C:1998:194, punctul 41, *Ordonanța din 10 martie 2016, SolarWorld/Comisia*, C-142/15 P, nepublicată, EU:C:2016:163, punctul 22, precum și *Hotărârea din 21 aprilie 2016, Makro autoservicio mayorista și Vestel Iberia/Comisia*, C-264/15 P și C-265/15 P, nepublicată, EU:C:2016:301, punctul 45].
- 45 Astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 38 din concluzii, tocmai aprecierea de către Tribunal a primei dintre aceste condiții este repusă în discuție de Consiliu și de Comisie.
- 46 Instituțiile arată astfel, în esență, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept concluzionând că Marquis Energy era afectată în mod direct de regulamentul în litigiu în temeiul faptului că un volum semnificativ din producția sa de bioetanol fusese exportat în mod regulat către Uniune de comercianți/producători de amestecuri în cursul perioadei de anchetă, astfel încât poziția sa legală pe piața Uniunii fusese afectată în mod substanțial ca urmare a impunerii taxei antidumping.
- 47 Este important să se amintească în această privință că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, deși reglementările de instituire a unei taxe antidumping asupra unui produs au, prin natura și prin domeniul lor de aplicare, un caracter normativ, prin faptul că se aplică în general operatorilor economici interesați, nu este exclus ca acestea să îi poată privi direct și individual numai pe o parte

dintre aceștia, în special, în anumite condiții, pe producătorii și pe exportatorii produsului respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 19 și jurisprudența citată).

- 48 În această privință, Curtea a statuat în mod repetat că actele privind instituirea unor taxe antidumping sunt de natură să vizeze în mod direct și individual întreprinderile producătoare și exportatoare ale produsului în cauză cărora le sunt imputate practicile de dumping pe baza unor date referitoare la activitatea lor comercială. Această situație se regăsește în cazul întreprinderilor producătoare și exportatoare care pot dovedi că au fost identificate în actele Comisiei sau ale Consiliului sau că au fost vizate de anchetele pregătitoare (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 21 februarie 1984, Allied Corporation și alții/Comisia, 239/82 și 275/82, EU:C:1984:68, punctele 11 și 12, precum și Hotărârea din 7 mai 1987, NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul, 240/84, EU:C:1987:202, punctul 5).
- 49 Reiese din această jurisprudență că o întreprindere nu poate fi considerată ca fiind direct vizată de un regulament de instituire a unei taxe antidumping doar în temeiul calității sale de producător al produsului supus taxei respective, calitatea de exportator fiind, în această privință, esențială. Astfel, reiese chiar din jurisprudența citată la punctul precedent din prezenta hotărâre că afectarea directă, printr-un regulament de instituire a taxelor antidumping, a anumitor producători și exportatori ai produsului în cauză este produsă în special de faptul că practicile de dumping le sunt imputate. Or, unui producător care nu își exportă producția pe piața Uniunii, ci se limitează la comercializarea acesteia pe piața națională, nu i se poate imputa o practică de dumping.
- 50 În consecință, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 57 din concluzii, simpla împrejurare că un produs se regăsește pe piața Uniunii, fie și în volum considerabil, nu este suficientă pentru a considera că, dacă în privința acestui produs se instituie o taxă antidumping, situația juridică a producătorului său este afectată în mod direct de taxa menționată.
- 51 Or, în speță, astfel cum reiese din considerentele (12) și (63) ale regulamentului în litigiu și astfel cum a constatat Tribunalul la punctul 57 din hotărârea atacată, producătorii americani incluși în eșantion, printre care Marquis Energy, nu au exportat în mod direct producția lor pe piața Uniunii în perioada de anchetă. Prin urmare, nicio practică de dumping nu le-a fost imputată și nicio marjă de dumping individuală nu putea fi stabilită în privința lor, astfel cum reiese din considerentele (64) și (76) ale regulamentului în litigiu și astfel cum a arătat Tribunalul la punctele 69-74 din hotărârea atacată.
- 52 Întrucât producătorii menționați, printre care Marquis Energy, nu au exportat direct producția lor către piața Uniunii și întrucât nu au fost, în cele din urmă, identificați în regulamentul în litigiu ca fiind exportatori, aceștia nu au fost nici direct vizați de constatările privind existența unei practici de dumping și nici nu le-a fost afectat în mod direct patrimoniul, producția lor nefiind supusă în mod direct taxelor antidumping instituite.
- 53 Desigur, producători americani de bioetanol, printre care Marquis Energy, au fost identificați în actele instituțiilor, în măsura în care aceștia au fost reținuți inițial de Comisie în eșantionul producătorilor-exportatori americani. Această împrejurare, evidențiată de Tribunal la punctul 81 din hotărârea atacată, privind evaluarea afectării individuale a Marquis Energy, nu este însă suficientă pentru a se putea concluziona că aceasta din urmă este vizată în mod direct de regulamentul în litigiu.
- 54 Astfel, reiese din jurisprudența amintită la punctul 48 din prezenta hotărâre că numai „întreprinderile producătoare și exportatoare” ale produsului care face obiectul unei taxe antidumping cărora le sunt imputate practicile de dumping și care pot dovedi că au fost identificate în actele instituțiilor sunt considerate ca fiind vizate în mod direct de regulamentul care instituie acest drept.
- 55 Or, astfel cum s-a arătat deja la punctul 51 din prezenta hotărâre, este cert că Marquis Energy nu a exportat direct producția sa de bioetanol pe piața Uniunii.

- 56 Deși este adevărat că regulamentul în litigiu poate plasa un producător american de bioetanol precum Marquis Energy într-o poziție concurențială dezavantajoasă, această împrejurare, presupunând-o stabilită, nu permite în sine să se considere că respectiva societate era afectată în situația sa juridică de dispozițiile regulamentului menționat și că era, prin urmare, direct vizată de acestea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2015, T & L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punctul 37, precum și Hotărârea din 17 septembrie 2015, Confederazione Cooperative Italiane și alții/Anicav și alții, C-455/13 P, C-457/13 P și C-460/13 P, nepublicată, EU:C:2015:616, punctul 49).
- 57 Tribunalul a săvârșit, așadar, o eroare de drept prin faptul că a concluzionat că Marquis Energy era vizată în mod direct de regulamentul în litigiu. În consecință, hotărârea atacată trebuie anulată, fără a fi necesar să se examineze celelalte motive de recurs.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

- 58 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, aceasta poate fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia, fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată.
- 59 În speță, Curtea consideră că dispune de toate elementele necesare pentru a se pronunța ea însăși asupra admisibilității acțiunii introduse de Marquis Energy în fața Tribunalului.
- 60 În speță, pentru a stabili că era vizată în mod direct de regulamentul în litigiu, Marquis Energy a susținut, pe de o parte, faptul că fusese identificată în acesta din urmă ca fiind producător-exportator și a fost inclusă în eșantionul producătorilor-exportatorilor și, pe de altă parte, faptul că taxele antidumping se vor aplica exporturilor sale viitoare.
- 61 Cu toate acestea, așa cum reiese din cuprinsul punctelor 44-57 din prezenta hotărâre, astfel de elemente nu sunt suficiente pentru a se stabili că Marquis Energy era vizată în mod direct, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, de regulamentul în litigiu.
- 62 Prin urmare, amintindu-se că revenea Marquis Energy sarcina de a stabili că era nu numai individual, ci și în mod direct vizată de regulamentul în litigiu, aceste două condiții fiind cumulative (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul European și Consiliul, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punctul 76, precum și Hotărârea din 13 martie 2018, Industrias Químicas del Vallés/Comisia, C-244/16 P, EU:C:2018:177, punctul 93), trebuie admisă excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliu și respinsă acțiunea în anulare a regulamentului în litigiu ca fiind inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 63 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat sau atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 64 Conform articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

- 65 Întrucât Consiliul a solicitat obligarea Marquis Energy la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea Marquis Energy la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în cadrul procedurii de recurs. Pe de altă parte, întrucât acțiunea formulată de Marquis Energy în fața Tribunalului a fost respinsă în totalitate, se impune obligarea acesteia la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în cadrul procedurii în primă instanță.
- 66 Potrivit articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu vor suporta propriile cheltuieli de judecată.
- 67 Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în procedura în primă instanță, cât și în cea de recurs.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 iunie 2016, Marquis Energy/Consiliul (T-277/13, nepublicată, EU:T:2016:343).**
- 2) **Respinge acțiunea în anulare formulată de Marquis Energy LLC ca inadmisibilă.**
- 3) **Obligă Marquis Energy LLC să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene atât în legătură cu procedura în primă instanță, cât și cu cea de recurs.**
- 4) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată atât în procedura în primă instanță, cât și în cea de recurs.**

Semnături